

[Gerda Møller]

Endelig er der valgereglerne, hvor vi jo nåede et langt skridt frem i 1976, men ikke langt nok med hensyn til beskyttelse af mindretallene. Det klares nu ved, at vi foreslår forholdstalsvalgmåden som princip. Derved sikrer man en mere retfærdig repræsentation af de studerendes synspunkter. Ved at afskaffe de studerendes adgang til at kræve områdeopdeling forhindrer man samtidig muligheden for at omgå forholdstalsvalgmåden, som det skete i 1974, og man bliver fri for det store arbejde inden for de studerendes rækker med at samle alle de mange underskrifter. Vi mener, at man gennem disse regler sikrer retfærdige og demokratiske valg. Alle stemmer bliver lige meget værd ved mandatfordelingen, og alle stemmer kommer i betragtning ved mandatfordelingen.

Når man ser de uddannelsestilbud, som f. eks. de studerende ved nordisk institut på Århus universitet stilles over for, så kan der ikke være nogen tvivl om, at der er al mulig grund til at se på bl. a. studienævnets kompetence. Jeg var da glad for ministerens positive indstilling til, at der trænges til ændringer på nogle områder, og vi må så håbe på, at det ikke varer så forfærdelig længe, inden ministeren selv kommer med et forslag.

Mimi Jakobsen (CD):

Centrum-demokraterne er meget tilfredse med, at der igen bliver anledning til at debattere forholdene på de højere læreanstalter.

For det første finder vi det foreliggende forslag positivt, fordi der heri ligger en styrkelse af fagkyndigheden. Udviklingen mange steder har vist, at den såkaldte demokratisering er gået for vidt. Studenterindflydelsen må begrænses til de områder, hvor studenter er kompetente, og CDs opfattelse af demokrati omfatter ikke den udvidede og overdrevne adgang til medbestemmelse for hvem som helst uanset faglig baggrund.

Det er klart, at der opstår problemer ved at kræve, at det er de fagkyndige, der træffer afgørelserne, idet man vil beslaglægge tid hos dem, der fagligt skulle yde den bedste indsats. Men som sagt har udviklingen vist, at en styrkelse af fagkyndigheden er nødvendig, og derfor er det væsentligt, at man i dette forslag har søgt at nedskære mødetiden. Det er den anden væsentlige del af forslaget. Overalt hører man beklagelser over møderiet,

og masser af lærere føler mismod ved det, der ofte opfattes som tidsspilde.

Man skal imidlertid også passe på, at man ikke gennem denne rationalisering gør arbejdet mindre repræsentativt. F. eks. kan det være farligt, at ikke alle hovedområder er repræsenteret i budget- og forretningsudvalget, som overtager en væsentlig del af de kompetenceområder, der i dag ligger i konsistorium, og som skal foretage fordelingen af de økonomiske midler. Det er også glædeligt, at man i forslaget har fjernet de indirekte valgte centralstudienævn, som ikke mindst på grund af deres valgmåde er en misvækst i den nugældende styrelseslov.

Fagstudienævnene bliver efter forslaget det, som vi i virkeligheden ønsker at de skal være, nemlig de organer, hvor man drøfter den praktiske undervisningssituation for faget, men hvor man kun har taleret i forbindelse med overordnede faglige problemer; altså de bliver til praktiske samarbejdsudvalg, hvilket vi synes er en god idé.

Tanken om en rationalisering i forslaget er væsentlig. Det kan virke, som om oprettelsen af et forskningsudvalg går imod denne bestræbelse, men her må hensynet til fagkyndigheden gå foran. Måske skulle man dog, det kan vi drøfte i udvalget, tage skridtet fuldt ud ved i et sådant specielt udvalg som forskningsudvalget at udelukke det teknisk-administrative personale og de studerende, men det er som sagt noget, vi kan komme tilbage til.

Et tredje hovedpunkt i forslaget er indførelsen af de almindelige forholdstalsvalg. Siden 1970 har spørgsmålet om valgeregler, navnlig for de studerende, været et brændende spørgsmål. Det er glædeligt, at forslaget på dette område genindfører en mindretalsbeskyttelse, og her er, som også fru Gerda Møller var inde på, fjernelsen af områdeopdelingen for valg af studerende uhyre vigtig og også uhyre arbejdsbesparende i forhold til de tidligere loves krav om indsamling af et overmenneskeligt antal underskrifter.

Som det fremgår, er CD generelt tilfreds med de linjer, dette forslag er udtryk for, selv om det måske ikke på alle punkter opfylder vore ønsker. Vi glæder os over, at det nu er 4 partier, der står bag forslaget, og ikke længere som i 1974 er CD alene, der skal høre hånlige bemærkninger fra alle andre sider. Det må nu være på tide, at også social-